

РЕШЕНИЕ

№ 3853

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2284** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано заедно от изпълнителните директори С. С. П., чрез адвокат М. Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица], против решение от 07.01.2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 108-ми състав по НАХД № 8821/2019 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-401/08.04.2019 г. издадено от член на Комисията за финансов надзор /КФН/, изпълняващ правомощията на Заместник-председател, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“ относно наложена имуществена санкция на основание чл.83, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 16, ал. 1, т. 19 от ЗКФН вр. чл. 647, ал. 2 и чл. 641, ал.3 от КЗ, в размер на 20 000.00 лв. за нарушение на чл.641, ал. 3 от КЗ.

Решението се обжалва, като незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да отмени издаденото наказателно постановление. Релевира доводи за наличие на предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. В съдебно заседание касаторът,

редовно уведомен не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, редовно уведомен се представлява от юрисконсулт Г., която моли касационната жалба да бъде отхвърлена, а решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К.. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по депозирана в срок жалба срещу НП № Р-10-401/08.04.2019 г.

В хода на съдебното производство пред Софийски районен съд е прието за установено от фактическа страна, че ЗД [фирма] на 12.11.2018 г. е подало до КФН по електронен път справка с вх. № 10-10-3-763, дължима по реда на Наредба № 53/23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд. Справката, касаела третото тримесечие на 2018 г. В справката в част № ТО.5: „Общи данни за застрахователния портфейл от 01.01 до края на третото тримесечие на 2018 г.” било посочено, че общият брой на отказаните застрахователни претенции е 3 710 на обща стойност 50 191 033 лв. Тъй като ръстът на тези данни в сравнение с тези от предходното тримесечие на 2018 г. бил много голям, от КФН било изискано обяснение от застрахователното дружество за причините за това. На 11.01.2019 г. от страна на ЗД [фирма] е подаден отговор до КФН, че е допусната техническа грешка в информацията, касаеща третото тримесечие на 2018 г. и действителните данни в рамките на това тримесечие били – 1619 отказани претенции в размер на 3 022 049.46 лв. Впоследствие на 25.01.2019 г., застрахователното дружество, подало коригирана справка, в която е било посочено, че от 01.01 до края на третото тримесечие на 2018 г. отказаните претенции са 3 041 на стойност 7 418 372 лв.

При така установените факти е съставен АУАН № Р-06-84/08.02.2019 г., с който е прието, че ЗД [фирма] е представило справка с невярна информация относно броя на отказаните претенции и тяхната стойност за периода от 01.01 до третото тримесечие на 2018 г., с което е извършило нарушение на чл. 641, ал. 3 вр. ал. 1 от КЗ.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и оспореното пред СРС НП № Р-10-401/08.04.2019 г., с което на ЗД [фирма] на основание чл.83, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 16, ал. 1, т. 19 от ЗКФН вр. чл. 647, ал. 2 и чл. 641, ал.3 от КЗ, е наложена имуществена санкция в размер на 20 000.00 лв. за нарушение на чл. 641, ал. 3 от КЗ.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са

допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващия орган, правилно е приложил закона, поради което е потвърдил обжалваното НП в цялост.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на касатора и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Спазен е двугодишният срок от извършване на административното нарушение, визиран в чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН. Нарушенията са описани ясно, точно и конкретно.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

В процесния случай, от доказателствата безспорно се установява, че дружеството е предоставяло невярна информация, свързана с финансовия надзор, осъществяван от КФН. Изпълнителните деяния на административните нарушения по чл. 641, ал. 3 във вр., ал. 1 от КЗ следва да се считат за извършени, когато застрахователят предостави невярна информация.

Правилни са изводите на СРС, че е налице нарушение на чл. 641, ал. 3 вр. с ал. 1 от КЗ. Съгласно ал. 1, член на управителен или контролен орган на застраховател, презастраховател или застрахователен посредник, застрахователен холдинг, застрахователен холдинг със смесена дейност или друго лице, което го управлява или представлява, което предостави или допусне да бъде предоставена невярна информация във връзка с осъществяването на застрахователния надзор, се наказва с глоба от 10 000 до 50 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление, като в ал. 3 е предвидено, че за нарушението по ал. 1 на застрахователя се налага имуществена санкция в размер от 20 000 до 100 000 лв.

По отношение на релевираното възражение, че не е определена правилно датата на извършване на установеното нарушение, настоящият касационен състав счита същото за несъстоятелно. От събраните и обсъдени пред въззивния съд доказателства безспорно се установява, че правилно административно-наказващият орган е посочил, че датата на извършване на нарушенията е както следва - 12.11.2018 г.

Не са налице и предпоставките за приложението на чл. 28 от ЗАНН и възражението на касатора е неоснователно, тъй като ЗАНН не съдържа легално определение на понятието „маловажен случай“, затова на основание чл. 11 от същия закон субсидиарно следва да се приложи НК. Според чл. 93, т. 9 от НК „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

Фактическите обстоятелства, свързани с процесния казус не указват маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като по делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност. Точно обратно, дружеството застраховател следва да представи актуална и вярна информация,

дължима по реда на Наредба № 53/23.12.2016 г., а извършеното нарушение регламентира една по-висока обществена опасност на извършеното нарушение и непостигане на целите на наказанието по чл. 12 от ЗАНН по предишни производства.

По така изложените мотиви касационната инстанция приема, че решението на Софийски Районен съд, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора ответникът следва да бъде осъден да заплати на касатора разноски за касационната инстанция.

Отговорността за разноски в съдебното производство по обжалване на НП е уредено в чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. Тази норма е изменена, като е създадена нова ал.3 (ДВ, бр.94 от 2019 г. - 29.11.2019 г.), сочеща, че в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (ДВ, бр.94 от 2019 г. - 29.11.2019 г.) предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). В чл. 37, ал. 1 от ЗПП е визирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В ЗАНН няма преходни и заключителни разпоредби, които да уреждат началния момент на действието на новите норми на чл. 63, ал. 3-5 от закона и дали същите се прилагат и за започналите производства преди влизане в сила на нормите. С оглед на това съдът намира, че нормите са приложими и по отношение на настоящето касационното производство.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила съдебно решение от от 07.01.2020г. на Софийски районен съд, НО, 108-ми състав по НАХД № 8821/2019 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-401/08.04.2019 г. издадено от член на Комисията за финансов надзор, изпълняващ правомощията на Заместник-председател, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“ относно наложена имуществена санкция на основание чл.83, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 16, ал. 1, т. 19 от ЗКФН вр. чл. 647, ал. 2 и чл. 641, ал.3 от КЗ, в размер на 20 000.00 лв. за нарушение на чл. 641, ал. 3 от КЗ.

ОСЪЖДА ЗД [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: